

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 23C/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313227339
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2014:2313227339.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Galante, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ilavským, v právnej veci navrhovateľa: ČSOB Leasing, a.s., Panónska cesta 11, Bratislava, IČO: 35 704 713, zast. Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., Prievozská 4/B, Bratislava, proti odporcovi: Š. H., J.. X.X.XXXX, G. N., U. XXX/X, t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpený opatrovníkom v osobe S.. S. U., zamestnankyne Okresného súdu Dunajská Streda, o zaplatenie 3 321,22 Eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.321,22 Eur s 9%-ným ročným úrokom z omeškania počítaným

zo sumy 3.811,22 Eur od 21.01.2011 do 25.03.2011,

zo sumy 3.711,22 Eur od 26.03.2011 do 04.05.2011,

zo sumy 3.611,22 Eur od 05.05.2011 do 21.11.2011,

zo sumy 3.591,22 Eur od 22.11.2011 do 10.10.2012,

zo sumy 3.541,22 Eur od 11.10.2012 do 03.11.2012,

zo sumy 3.491,22 Eur od 04.11.2012 do 12.12.2012,

zo sumy 3.441,22 Eur od 13.12.2012 do 12.03.2013,

zo sumy 3.391,22 Eur od 13.03.2013 do 30.04.2013,

zo sumy 3.371,22 Eur od 01.05.2013 do 17.05.2013,

zo sumy 3.321,22 Eur od 18.05.2013 do zaplatenia,

to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 199,-Eur a trov právneho zastúpenia v sume 740,37 Eur cestou právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ svojím návrhom doručeným súdu dňa 18. 10. 2013 žiadal súd, aby odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.321,22 Eur s 9%-ným ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 3.811,22 Eur od 21.01.2011 do 25.03.2011, zo sumy 3.711,22 Eur od 26.03.2011 do 04.05.2011, zo sumy 3.611,22 Eur od 05.05.2011 do 21.11.2011, zo sumy 3.591,22 Eur od 22.11.2011 do 10.10.2012, zo sumy 3.541,22 Eur od 11.10.2012 do 03.11.2012, zo sumy 3.491,22 Eur od 04.11.2012 do 12.12.2012, zo sumy 3.441,22 Eur od 13.12.2012 do 12.03.2013, zo sumy 3.391,22 Eur od 13.03.2013 do 30.04.2013, zo sumy 3.371,22 Eur od 01.05.2013 do 17.05.2013, zo sumy 3.321,22 Eur od 18.05.2013 do zaplatenia ako aj trovy konania a právneho zastúpenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 26. 10. 2010 navrhovateľ a odporca uzatvorili Dohodu o uznaní záväzku a splácaní dlhu, v ktorej odporca uznal voči navrhovateľovi dlh ktorý mu vznikol v súvislosti s plnením navrhovateľa zo zmluvy číslo UZF/07/95192 vo výške 3911,22 Eur a to čo do výšky aj právneho dôvodu a tento dlh sa zaviazal navrhovateľovi uhradiť v 39 splátkach, 1 - 38 vo výške 100 Eur a 39 -tu v sume 111,22 Eur, ktoré splátky boli splatné vždy k 20. dňu v mesiaci, kedy prvá splátka bola splatná dňa 20. 11. 2010 a posledná splátka v sume 111,22 Eur bola splatná 20. 1. 2014. V tejto súvislosti ďalej navrhovateľ dôvodil, že odporca opätovne nedodržal platobnú disciplínu a preto sa v súlade s článkom V. dohody o splátkach nezaplacením splatnej splátky stal uplynutím 30. dňa odo dňa splatnosti nezaplacenej splátky splatný celý zostávajúci záväzok. Celý zostávajúci záväzok sa stal splatný dňa 20. 1. 2011. Pohľadávka navrhovateľa vyplývajúca z finančného vyúčtovania zmluvy č. UZF/07/95192 pozostávala z neuhradených splátok úveru vo výške 804 Eur, zostatku spotrebného úveru vo výške 2989,42 Eur a zmluvnej pokuty vo výške 117,80 Eur. Odporca na základe vyššie citovanej dohody zrealizoval nasledovné úhrady: dňa 18. 11. 2010 uhradil sumu 100 Eur, dňa 25. 3. 2011 uhradil sumu 100 Eur, dňa 4. 5. 2011 uhradil sumu 100 Eur, dňa 21. 11. 2011 uhradil sumu 20 Eur, dňa 10. 10. 2012 uhradil sumu 50 Eur, dňa 13. 11. 2012 uhradil sumu 50 Eur, dňa 12. 12. 2012 uhradil sumu 50 Eur, dňa 12. 3. 2013 uhradil sumu 50 Eur, dňa 30. 4. 2013 uhradil sumu 20 Eur a dňa 17. 5. 2013 uhradil sumu 50 Eur. Takýmito plneniami odporcu sa pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi vyplývajúca mu z UZF/07/95192 znížila na sumu 3321,22 Eur, ktorú sumu doposiaľ odporca navrhovateľovi neuhradil a to ani len sčasti. V tejto súvislosti navrhovateľ ďalej vo svojom podaní doručenom súdu dňa 12. 9. 2014 dôvodil, že dohoda o uznaní dlhu zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že uznaný dlh v čase jeho uznania trval, pričom predmetná skutočnosť o ktorej svedčí vyvrátiteľná právna domnienka, nie predmetom procesného dokazovania. Ak domnienka existencie uznaného záväzku nebola v konaní vyvrátená, súd musí podľa ustanovenia § 133 O.s.p. považovať skutočnosť za preukázanú (Rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 32 Odo 1160/2003 z 26. 8. 2004). Navrhovateľ v takom prípade nemusí preukazovať vznik a predpoklady žalobného nároku a je naopak na odporcovi (v dôsledku prechodu dôkazného bremena), aby preukázal, že záväzok v dobe uznania netrval, alebo po tomto uznaní zanikol (rozsudok NS ČR zo dňa 10. 1. 2008, spisovej značky 32 Cdo 4465/2007).

Na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu Dohodu o pristúpení k záväzku, uznaní záväzku a dohodu o splácaní dlhu zo dňa 26. 10. 2010 v znení prílohy číslo 1 k tejto dohode, finančné vyúčtovanie zmluvy číslo U Z F /07/95192 zo dňa 23. 11. 2010.

Na základe listinných dôkazov predložených navrhovateľom súd vo veci vydal Platobný rozkaz pod číslom konania 32Ro/1277/2013 - 16 zo dňa 28. 11. 2013, ktorým rozhodnutím odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi uplatnenú pohľadávku aj s príslušenstvom.

Nakoľko platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, súd ho svojím Uznesením číslo konania 23C/20/2014 - 27 zo dňa 7. 2. 2014 v súlade s ustanovením § 173 ods. 1 a 2 O.s.p. zrušil. Nakoľko odporca sa v čase konania súdu nachádzal na súdu neznámom mieste, súd mu svojím Uznesením číslo konania 23C/20/2014 - 30 zo dňa 7. 2. 2014 ustanovil v súlade s ustanovením § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníka - zamestnanca Okresného súdu Dunajská Streda, S.. S. U., aby ho v tomto konaní zastupovala.

Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na termín 7. 10. 2014, na ktoré predvolal právneho zástupcu navrhovateľa ako aj opatrovníka odporcu. Opatrovník odporcu predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 28. 5. 2014, avšak pojednávania sa nezúčastnil a svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil. Z týchto dôvodov súd vec prejednal postupom v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti opatrovníka odporcu. Právny zástupca navrhovateľa na predmetnom pojednávaní

predniesol návrh v súlade s písomne podaným a žiadal súd, aby mu v plnom rozsahu vyhovel, nakoľko odporca do dňa konania pojednávania súdu navrhovateľovi ďalšie finančné plnenie neposkytol a teda pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi naďalej predstavuje žalovanú sumu 3321,22 Eur s príslušným úrokom z omeškania, tak ako to bolo uvedené v samotnom návrhu na začatie konania.

Z Dohody o pristúpení k záväzku, uznání záväzku a dohody o splácaní dlhu uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom zo dňa 26. 10. 2010 súd zistil, že v zmysle článku I tejto dohody jej predmetom bolo uznanie dlhu odporcu voči navrhovateľovi čo do výšky aj právneho dôvodu, ktorý odporcovi vznikol v súvislosti splnením navrhovateľa zo Zmluvy číslo UZF/07/95192 uzatvorenej medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom dňa 7. 12. 2007, pričom záväzok odporcu ako dlžníka predstavovala povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 3911,22 Eur s príslušenstvom. V zmysle článku II dohody sa veriteľ a dlžník dohodli, že záväzok dlžníka vzniknutý predčasným ukončením zmluvy číslo UFZ / 07/95192 sa nahrádza záväzkom podľa článku I tejto dohody a dlžník je povinný plniť tento nový záväzok. V zmysle článku IV dohody, odporca ako dlžník sa zaviazal, že svoj záväzok zaplatiť veriteľovi sumu 3911,22 Eur s príslušenstvom splní v tridsiatich deviatich splátkach, pričom prvá až tridsiata ôsma splátka bude vo výške 100 Eur a tridsiata deviata splátka bude vo výške 111,22 Eur. Jednotlivé splátky mali byť splatné vždy v 20. deň toho, ktorého kalendárneho mesiaca, pričom prvá splátka bola splatná 20. 11. 2010 a posledná splátka bola splatná 20. 1. 2014. V zmysle článku VI posledná veta dohody sa zmluvné strany dohodli, že uznanie záväzku podľa článku 1 ako aj táto dohoda o splácaní dlhu v splátkach sa riadi Obchodným zákonníkom.

Z listiny nazvanej Finančné vyúčtovanie zmluvy číslo UFZ /07/95192, zo dňa 23. 11. 2010 súd zistil, že navrhovateľ predmetným finančným vyúčtovaním navrhovateľ oznámil odporcovi sumu jeho záväzkov, ktoré mal odporca voči navrhovateľovi z predmetnej zmluvy, ktoré záväzky pozostávali z neuhradených splátok úveru vo výške 804 Eur, neuhradených zmluvných pokút a úrokov z omeškania v sume 117,80 Eur a zostatku spotrebného úveru vo výške 2989,42 Eur.

Podľa ustanovenia § 262 Obchodného zákonníka

(1) Strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v §) 261, sa spravuje týmto zákonom.

(2) Dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu.

Podľa ustanovenia § 323 Obchodného zákonníka

(1) Ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná.

(2) Za uznanie nepremičaného záväzku sa považujú aj právne úkony uvedené v § 407 ods. 2 a 3.

(3) Uznanie záväzku má účinky aj voči ručiteľovi.

Pre poriadok je potrebné uviesť, že uznanie záväzku (dlhu) je zabezpečovacím inštitútom v tom zmysle, že zlepšuje procesné postavenie veriteľa tým, že mu uľahčuje vymôcť splnenie svojej pohľadávky (existencia záväzku sa v čase uznania predpokladá, pri súdnom spore dôkazné bremeno o neexistencii uznaného záväzku zaťažuje dlžníka). Právna úprava uznania záväzku v Obchodnom zákonníku je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku ucelená, a preto sa právna úprava uznania dlhu v Občianskom zákonníku v obchodných vzťahoch nepoužije ani doplnkovo. Podstatou inštitútu uznania záväzku je, že uznanie záväzku urobené spôsobom požadovaným zákonom zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že záväzok v uznanom rozsahu v čase uznania trval. Aby uznanie záväzku bolo účinné, zákon požaduje splnenie určitých požiadaviek. Právny úkon uznania záväzku musí byť urobený v písomnej forme a uznanie musí dlžník urobiť (adresovať) voči veriteľovi. Vymedzenie (identifikácia) záväzku, prípadne jeho výška sa realizuje odkazom na konkrétnu zmluvu, na základe ktorej záväzok vznikol, prípadne

na iný doklad (faktúra). Pokiaľ by rozsah uznania záväzku nebol určený, má sa za to, že sa uznáva záväzok v celom rozsahu. Ako už bolo vyššie uvedené, uznanie záväzku má za následok vznik vyvrátiteľnej právnej domnienky o tom, že záväzok v čase uznania a v uznanom rozsahu trvá. Vzhľadom na vyvrátiteľnosť domnienky ("predpokladá sa"), dlžník má naďalej možnosť preukázať, že záväzok nevznikol, prípadne že v čase uznania už netrval. Dôkazné bremeno o tejto skutočnosti (tým, že dlžník uznal záväzok) prešlo na dlžníka. Vznik vyvrátiteľnej právnej domnienky zaväzuje aj súd pri hodnotení dôkazov, a to v tom zmysle, že skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka, ktorá pripúšťa dôkaz opaku, má súd za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyšiel najavo opak (§ 133 OSP). Existencia záväzku je nesporná len v čase uznania. Preto z uznania záväzku nemožno vyvodzovať, že tento záväzok trvá aj neskôr (napr. môže zaniknúť na druhý deň po uznaní jeho splnením). K účinkom uznania záväzku treba ešte uviesť, že uznanie záväzku nespôsobuje zánik pôvodného záväzku a jeho nahradenie novým záväzkom (privatívna novácia).

Podľa ustanovenia § § 570 Občianskeho zákonníka

(1) Ak sa veriteľ dohodne s dlžníkom, že doterajší záväzok sa nahrádza novým záväzkom, doterajší záväzok zaniká a dlžník je povinný plniť nový záväzok.

(2) Ak sa nahrádza záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o zriadení nového záväzku uzavrieť písomne. To isté platí, ak sa nahrádza premlčaný záväzok.

V tejto súvislosti je pre poriadok potrebné uviesť, že predmetné ustanovenie umožňuje účastníkom záväzkového právneho vzťahu zmluvou zrušiť ich doterajší záväzok a nahradiť ho novým záväzkom s tým, že doterajší záväzok zaniká a dlžník je povinný splniť už nový záväzok, pričom subjekty doterajšieho právneho vzťahu sa nemenia. Vznikom nového záväzku zanikajú práva a povinnosti účastníkov vyplývajúce z ich pôvodného záväzkového právneho vzťahu. V novom právnom vzťahu účastníci nemôžu použiť námietky, ktoré sa týkajú zrušeného záväzku. V prípade, keď sa nahrádza záväzok, ktorý bol zriadený v písomnej forme, zákon v odseku 2 ukladá účastníkom povinnosť zriadiť nový záväzok takisto v písomnej forme. Zákon pripúšťa aj nahradenie premlčaného záväzku, avšak pod podmienkou, že dohoda účastníkov musí byť písomná.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Z.z. Ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V prejednávanej veci z vykonaného dokazovania a to najmä z listinných dôkazov predložených navrhovateľom mal súd za preukázané, že v Dohode o pristúpení k záväzku, uznaní záväzku a dohode o splácaní dlhu uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom dňa 26. 10. 2010 odporca uznal svoje splatné záväzky voči navrhovateľovi ktoré mu vyplývali z úverovej zmluvy číslo UZF/07/95192 v celkovej výške 3911,22 Eur a následne sa s navrhovateľom ako veriteľom predmetných pohľadávok písomne dohodol, že predmetné záväzky dlžníka vzniknuté predčasným ukončením zmluvy číslo UZF/07/95192 v celkovej výške 3911,22 Eur sa nahrádzajú záväzkom odporcu uhradiť navrhovateľovi ako veriteľovi sumu 3911,22 Eur s príslušenstvom v tridsiatich deviatich splátkach, prvej až v tridsiatej ôsmej splátke vo výške 100 Eur a tridsiatej deviatej splátke vo výške 111,22 Eur, splatných vždy k 20. Dňu, toho ktorého kalendárneho mesiaca, kedy prvá splátka bola splatná 20. 11. 2010 a posledná splátka bola splatná 20. 1. 2014. Súd mal ďalej za preukázané že odporca ku dňu rozhodovania súdu si svoje povinnosti vyplývajúce z vyššie citovanej dohody zo dňa 26. 10. 2010 nesplnil v rozsahu 3321,22 Eur, z ktorého dôvodu potom súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi žalovanú sumu 3321,22 Eur.

Nakoľko odporca sa so splatením svojich splatných záväzkov dostal do omeškania a navrhovateľ si v dôsledku toho uplatnil voči odporcovi aj právo na zaplatenie úroku z omeškania a to v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Z.z. vo výške 9 percent ročne, súd navrhovateľovi priznal aj uplatnený úrok z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej, ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda tak, ako si to navrhovateľ v návrhu na začatie konania uplatnil.

O trovách konania rozhodol súd v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd priznal plnú náhradu trov konania potrebných na účelné bránenie jeho práva, ktoré trovy konania pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku 199 Eur a trov právneho zastúpenia vypočítaných právnym zástupcom navrhovateľa podľa ustanovenia § 13a ods. 1 písmeno a), c), § 13a ods. 4, § 17 ods. 1, § 16 ods. 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky číslo 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v sume 740,37 Eur za 4 úkony právnej pomoci a to prevzatie a príprava zastúpenia, prvá porada s klientom (2013) v sume 166,73 Eur (odmena 157,36 Eur s DPH + režijný paušál vo výške 9,37 Eur s DPH), písomné podanie na súd (podanie návrhu 16. 10. 2013) v sume 166,73 Eur, zastupovanie na pojednávaní dňa 22. 5. 2014 v sume 48,99 Eur (odmena 157,36 Eur s DPH: 4 =39,34 Eur s DPH + režijný paušál vo výške s 9,65 Eur), zastupovanie na pojednávaní dňa 7. 10. 2014 v sume 167,01 Eur (odmena 157,36 Eur s DPH + režijný paušál vo výške 9,65 Eur). Súd zároveň navrhovateľovi priznal náhradu za stratu času za cestu z Bratislavy do Galanty a späť dňa 22. 5. 2014 v sume 64,32 Eur ako aj náhradu preukázaných cestovných výdavkov v súvislosti s touto cestou v sume 31,22 Eur, a náhradu za stratu času za účasť právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávaní súdu dňa 7. 10. 2014 za cestu z Bratislavy do Galanty a späť v sume 64,32 Eur a náhradu preukázaných cestovných výdavkov v sume 31,05 Eur. Celkové trovy právneho zastúpenia teda predstavovali sumu 740,37 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.;

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci;

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,

potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;

c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;

d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);

e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.